

██████████ dnia 27 lutego 2013 r.

OSD 79/12

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych ██████████

z dnia 27.02.2013 r.

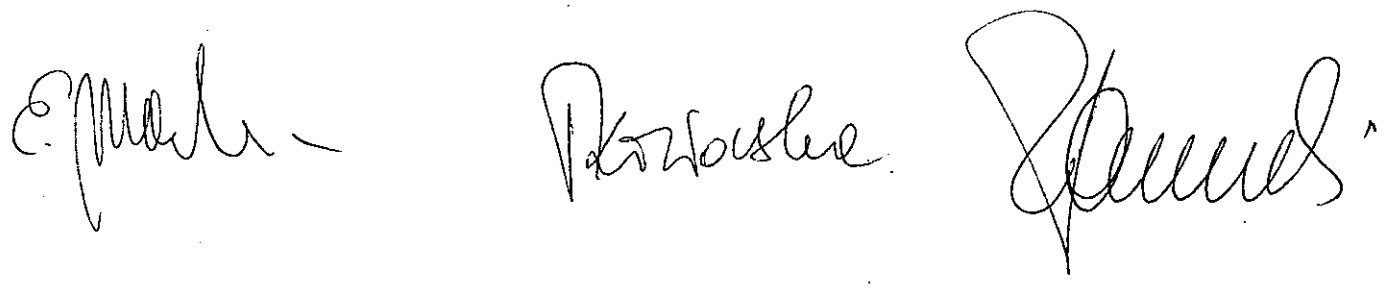
Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych ██████████ w
składzie :

Przewodniczący: r. pr. Teresa Kozłowska
Sędziowie: r. pr. Marek Sarnowski
r. pr. Elżbieta Malik

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2013 r. na posiedzeniu jawnym odwołania ██████████
██████████ od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia
7.12.2012 r. sygn. ██████████ odmawiającego wszczęcia dochodzenia.

postanawia:

1. utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 7.12.2012 r. sygn. ██████████ odmawiające wszczęcia dochodzenia w sprawie ze skargi ██████████
2. kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych ██████████

Uzasadnienie

W dniu 26.XI.2012r. do Dziekana OIRP [redacted] wpłynęło pismo [redacted] „na nieetyczne zachowania radców prawnych [redacted] i wszczęcie przeciwko nim postępowania dyscyplinarnego”. Nieetyczne zachowanie radców miało polegać na „utożsamianiu się z klientem i udziale w przestępstwie”, bliżej w skardze nie określonym.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [redacted] postanowieniem z dnia 7 grudnia 2012r. sygn. akt [redacted] odmówiła wszczęcia dochodzenia w sprawie. W uzasadnieniu postanowienia Zastępca Rzecznika podniosła, że jest to druga skarga tej samej osoby na działania radcy prawnego [redacted] związane z reprezentowaniem interesów jej klienta [redacted] przeciwko skarżącemu, a pierwsze postępowanie znane jest Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z urzędu, gdyż prowadziła postępowanie wyjaśniające w związku z pierwszą skargą. W związku z tym postanowiła dopuścić z urzędu jako dowód akta prowadzonego wcześniej postępowania dyscyplinarnego (dochodzenia) o sygnaturze [redacted] (w aktach sprawy [redacted] na okoliczność ich treści i stosunków gospodarczych pomiędzy skarżącym a [redacted] - klientem radcy prawnego [redacted]).

W niniejszej sprawie Zastępca Rzecznika nie dała wiary zarzutom skarżącego dotyczącym naruszenia zasad etyki zawodowej przez [redacted] i odmówiła wszczęcia dochodzenia.

W dniu 27.12.2012r. wpłynęło odwołanie skarżącego od powyższego postanowienia, w którym nie podniesiono żadnych zarzutów merytorycznych, a pismo stanowi próbę spowodowania wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przeciwko [redacted] opartego o pozbawione podstaw prawnych i uzasadnienia przestanki.

Rozpoznając odwołanie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił co następuje:

Odwołanie od postanowienia nie zasługuje na uwzględnienie, a stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego jest słuszne.

Z dopuszczonych przez Sąd dowodów (akt sprawy o sygn. [redacted], odpowiedzi [redacted] na odwołanie - k. 22 - 49 oraz pisma skarżącego z 14.02.2013r. – k. 51, 52) wynika, że radca prawny [redacted] będąc pełnomocnikiem procesowym [redacted] prowadziła mu sprawy przeciwko skarżącemu. Podjęcie czynności egzekucyjnych spowodowało reakcję skarżącego, który uznał, że radca swoim działaniem w imieniu mocodawcy narusza przepisy ustawy o radcach prawnych i Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Załączone do odwołania wezwanie skarżącego do stawiennictwa w komisariacie policji jako świadka nie jest żadnym dowodem na „nieetyczne” zachowanie radcy prawnego i nie ustala czy przesądza o winie radcy. Dla wagi niniejszej sprawy dowód ten nie ma żadnej wartości.

W sprawie o sygn. [REDACTED] skarga dotyczyła również „nieetycznego zachowania radcy prawnego [REDACTED]” jako pełnomocnika [REDACTED]. Dochodzenie w tej sprawie zostało przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego umorzone postanowieniem z 3.07.2012r. Postanowienie to, po rozpoznaniu odwołania skarżącego, zostało utrzymane w mocy postanowieniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego z 24.09.2012r. W ocenie Sądu działania radcy prawnego [REDACTED] podejmującej różne czynności prawne w imieniu swego mocodawcy, które skarżący traktował jako naruszenie zasad etyki zawodowej, były w pełni profesjonalne i zgodne z tymi zasadami. Powinnością pełnomocnika jest - zgodnie z przepisami i zakresem pełnomocnictwa - reprezentowanie interesów mocodawcy, a wykonywanie przez niego tego obowiązku nie może stanowić podstawy do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

Należy podkreślić, że radca prawny odpowiada za zawinione, nienależyte wykonywanie zawodu lub za czyny sprzeczne ze ślubowaniem radcowskim lub z zasadami etyki zawodowej. Z wywodów skarżącego nie wynika w żadnym przypadku, aby radca działała wbrew powyższym zasadom.

W niniejszej sprawie brak dowodów na to, by działanie radcy prawnego [REDACTED] [REDACTED] było sprzeczne z przepisami ustawy o radcach prawnych i zasadami etyki zawodowej, zatem stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego jako zasadne zostało utrzymane w mocy.

Postanowienie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego jest prawomocne i nie podlega zaskarżeniu.